

tweehonderd personen geëxperimenteerd: Polen, Russen en ter dood veroordeelde gevangenen. Nadien zijn nog eens tien personen aan de proeven onderworpen: beroepsmisdadigers en Joden die 'rassenschande' bedreven zouden hebben. Al deze proeven (een ervan is door Himmler gadeslagen) hadden tot in de tweede helft van mei '42 al zeventig tot tachtig mensenslevens gevergd.

Tenslotte zijn van 15 augustus '42 tot in mei '43 proeven genomen waarbij nagegaan werd hoe men gevangenen die een tijdlang in ijskoud water gedompeld waren of die bij vorst urenlang 's nachts in de openlucht hadden moeten staan waarbij koud water over hen uitgestort werd (zij werden dus ijsklompen), zo snel mogelijk door verwarming weer een normale lichaamstemperatuur kon geven; een van de middelen tot verwarming die daarbij toegepast werd, bestond hieruit dat het bewusteloze slachtoffer tussen twee naakte vrouwen gelegd werd – voor dat doel waren (dat was een denkbeeld van Himmler geweest) uit Ravensbrück vier prostituées naar Dachau overgeplaatst. Aan dit onderkoelings-experiment zijn bijna driehonderd gevangenen onderworpen; van hen hebben tachtig tot negentig er het leven bij gelaten.

Wat de vierde groep betreft (experimenten met betrekking tot vijandelijke strijdmiddelen): in Auschwitz, Buchenwald en Sachsenhausen heeft men gevangenen blootgesteld aan de uitwerking van Geallieerde brandbommen waarna nagegaan werd of een nieuwe zelf de genezing bevorderde.

Vijfde groep: experimenten die, als zij slaagden, het herstel van gewonden zouden bevorderen.

Er zijn in Ravensbrück van de herfst van '42 tot in de lente van '43 experimenten uitgevoerd op het gebied van beentransplantatie (zij hebben enkele mensenslevens geëist) en, in een onbekende periode, op het gebied van zenuwen spierregeneratie. In Ravensbrück zijn verder, nadat Heydrich kort na de op hem gepleegde aanslag (27 mei '42) aan wondkoorts overleden was, proeven genomen met sulfonamide: bij zestig Poolse vrouwen werden grote etterende wonden opgewekt die men met sulfonamide (Heydrich was er mee behandeld maar dat had niet gebaat) trachtte te genezen; vijf vrouwen stierven.

Grote abcessen heeft men ook opgewekt bij gevangenen in Auschwitz (minstens dertig proefpersonen), Sachsenhausen en Dachau. In laatstgenoemd kamp vonden die proeven plaats in de periode '42-'43. Eerst werden die abcessen bij tien Duitsers opgewerkt (zeven stierven), vervolgens bij een groot aantal geestelijken en monniken van allerlei nationaliteit. Vast staat dat hierbij tot 29 augustus '42 met veertig geestelijken en monniken geëxperimenteerd is; van hen zijn twaalf bezweken. Overduin heeft die proefpersonen gezien: 'patiënten, die niet meer zitten, liggen of staan konden